

»Snakken« om mission og et nytårsønske

Den danske Israelsmission er en gammel bevægelse. Den blev startet så langt tilbage i tiden som i 1885, men lever stadig. Den har haft sine op- og nedgangsperioder, og den har gjort sine fejl – og gør dem givetvis stadigvæk.

Den danske Israelsmission støtter forskellige projekter i Israel. Det vil vi blive ved med. Vi vil også blive ved med at opfordre enkeltpersoner og menigheder til at støtte bestemte projekter. På den måde kan man bedre følge med i, hvad der sker, og hvad ens midler bruges til.

Men enkeltprojekter er delprojekter af hovedprojektet. Vort hovedprojekt for 1997 har ikke ændret sig. Som tidligere bærer det navnet »Jesus«. Som det ofte er blevet skrevet i denne avis: Israelsmission har som sin væsentligste opgave at være med til at bringe det bedste, som vi har fået fra det jødiske folk, tilbage til det jødiske folk.

Hvis nogle siger, at vi bare »snakker« om mission, men ikke gør ret meget ved det, er der noget om snakken. Vore res-

sourcer og midler er begrænsede. Men i disse tider har det sin betydning, at »snakke« om mission – uanset hvor meget eller hvor lidt, man selv kan yde. For når man som hedningekristen »snakker« om mission, støtter man Jesus-troende jøder, der er engageret i mission. Denne »snak« har en ikke uvæsentlig betydning for dem. Ophører »snakken« om mission i det hele taget, skal man ikke regne med, at mission kan drives. Det gælder mission rettet til Israels folk og alle andre folk. Os selv inkluderet.

Nytårsønsket er, at vi fortsat i Den danske Israelsmission må blive ved med at »snakke« om mission. Men også at vi i det år, vi er gået ind i, kan gøre lidt mere ved snakken. Og under alle omstændigheder fortsat stiller os bag de messianske jøder, der står i forreste linje, når det gælder at række evangeliet til deres eget folk.

Godt nytår i Jesu navn!

Kai Kjær-Hansen

Præsten på forsiden

Det første, der fanger opmærksomheden ved en ny tysk bog, er forsiden. Det er jo Jens Arne Skjøtt, »vores« præst i Jerusalem, som er på den. Han har nu ikke noget med bogen at gøre. Han er heller ikke blevet spurgt om, hvorvidt man måtte bruge ham som blikfang. Hvem der har taget fotoet, vides ikke. Jens Arne Skjøtt har heller aldrig stået over for denne jøde. Så scenen er konstrueret.

Han anlægger nu ikke af den grund sag mod forlæggeren, som er identisk med forfatteren, nemlig Jakob Damkani. Dertil er bogen for god og sagen for vigtig!

Jakob Damkani er især kendt for sine aktiviteter i forbindelse med gadeevangelisation i Israel. Det fortæller han bl.a. om i bogen. Han bruger stærke ord mod dem, der mener, at evangelisation er forbudt i Israel. Det er det ikke, siger han. Der er religions- og ytringsfrihed i den demokratiske stat Israel. Men han skjuler ikke, at der også er problemer, og at han selv har været ude for adskillige ubehagelige situationer i den forbindelse.

Bogens titel er *Jude und Christ – wer braucht wen?* (Jøde og kristen – hvem har brug for hvem?) Med undertitlen spørges der, om Israel har brug for den kristne menighed, og om den kristne menighed har brug for Israel. Bogen er bygget op om en række spørgsmål, som Damkani så giver sit svar på. Han betoner stærkt, at jøder og ikke-jøder frelses ved tro på den samme Herre, nemlig Jesus.

Netop fordi bogen er lavet som en række interviews, er den let at læse. Også selv om

den er på tysk. Og om man her og der kan være uenig med Damkani i enkelte detaljer, er bogen i sin helhed et meget positivt bekendtskab værd og et bevis på, at der er israelske messianske jøder, som vil evangelisation.

Bogen, der er på 112 sider, er fyldt med en række fotos (sort/hvide) fra Damkanis

virksomhed. Den kan rekvireres ved henvendelse til Israelsmissionens sekretariat (tlf. 74 56 22 33). Den er altså på tysk og koster kr. 60 + porto. Så vidt det kan skønnes, findes den også på engelsk. Den engelske udgave må vi også kunne skaffe til Danmark, hvis nogen ønsker den.

kk-h

Vores Jerusalem-præst, Jens Arne Skjøtt, er klippet til og sat på forsiden af en tysk bog skrevet af en israelsk messiansk jøde.

Stjernen Jesus

Jesus-troende jøder har ofte brugt stjernen som et symbol på Jesus. Ikke mindst interessant er det, at der er fundet jødekristne dekorationer, hvor stjernen og korset indgår i ét og samme symbol. I Åbenbaringsbogen er Jesus "den lysende morgenstjerne" (Åb 22,16).

Når man tænker på rock- og popstjerner, film- og fodbold- eller håndboldstjerner og den dyrkelse, disse stjerner er genstand for, er man ikke særlig tilbøjelig til at præsentere Jesus som stjernen – »The Star«. For jødekristne i de første århundreder var Jesus ikke desto mindre stjernen. De brugte stjerne-sproget om Jesus uden at tilslutte sig en hedensk stjerne kult.

Arsagen hertil var ikke mindst ordene »En stjerne

Betlehemstjernen i Fødselskirken i Betlehem er 14-kantet. De symboliserer de tre gange 14 generationer, der er omtalt i Jesu slægtsbog i Matt 1,1-17.

træder frem fra Jakob» (4 Mos 24,17). Disse ord blev også af andre jøder på Jesu tid, fx af menigheden i Qumran ved Dødehavet, forstået som en messiansk tekst, der pegede på den kommende Messias. Ikke mindst Bar Kochba, hvis navn betyder »Stjernesønnen«, er et eksempel på, at stjerne-stedet i 4 Mos 24,17 blev tolket messiansk. Da rabbi Aki-va i år 132 e.Kr. udråbte Bar Kochba til Messias, henviste han netop til dette sted i Det Gamle Testamente. Bevægelsen omkring Stjernesønnen Bar Kochba blev knust af den romerske okkupationsmagt.

De vise mænd siger: » ... vi har set hans stjerne gå op« (Matt 2,2). Matthæus har haft ordene fra 4 Mos 24,17 i tankerne, selv om Guds overnaturlige stjerne ikke er Jesus, men peger på det sted i Betlehem, hvor Jesus kunne findes.

Kai Kjær-Hansen